

KAMPEREN IS EEN AVONTUUR

Een komedie in drie korte bedrijven

door

SYLVA DEBLANC

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAMPEREN IS EEN AVONTUUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **SYLVA DEBLANC** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot 2023/0220/047

ISBN 9789038517186

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be

info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel

www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoeringen) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes. Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.sabam.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(3à4 dames – 3à4 heren)

GEORGES, vaste gast op de camping

HENRIETTE, vrouw van Georges

TUUR, nog een vaste gast

ROSA, vrouw van Tuur

KEVIN, nieuwe gast op de camping

SELENA, vriendin van Kevin, dochter van de burgemeester van Dusthove

POLLEKE (Pol of Pauline) campingbeheerder (man of vrouw)

DECOR

In de fond een zitbank met rechts een petanquebaan (bij een klein podium kan het einde van de baan achter de scène liggen en zo het spel suggereren). Links is er plaats voor een kleine tent.

EERSTE BEDRIJF

POLLEKE: *(de luidspreker staat aan - eerst wat gekraak en dan gepiep)* Hallo, hallo beste kampeers. Hier een woordje van Polleke. We zijn nu halfweg het verlof en ik weet dat de meeste onder jullie elk jaar opnieuw langskomen, maar er zijn toch ook nieuwkomers bij. Het is geen grote moeite om nog eens de tien geboden van het verblijfsreglement voor te lezen. *(in gewone taal tegen iemand naast hem)* Ik voel mij precies Mozes, je weet wel, die van den berg komt wandelen met zijn stenen tabletten. *(terug op officiële toon)* Er zijn namelijk nog af en toe klachten.

- Aankomen en vertrekken wordt gemeld aan de receptie. Stiekeme kampeers vallen vlug door de mand want er is sociale controle.
- De percelen zijn genummerd. Je kunt kiezen tussen de opgegeven vrije plaatsen. Wildkamperen is hier verboden. *(tegen iemand naast zich)* Wilden blijven best in de jungle.
- De baas komt persoonlijk de elektrische stroom aansluiten. De baas, dat ben ik.
- De auto mag het terrein oprijden, enkel om uit te laden. Daarna parkeer je op de daarvoor voorziene plaats. Binnen de witte lijnen, alstublieft. *(gewone taal)* er zijn er nog altijd die dat lijntje niet kunnen passen en het zijn niet altijd vrouwen.
- Nethed staat hoog in ons vaandel. Hou het terrein proper. Breng geen schade aan natuur, openbare voorzieningen en gemeenschappelijk materiaal. Sancties kunnen volgen. *(in gewone taal tegen iemand naast hem)* Daar moet ik nog iets op vinden.
- Geld en waardevolle spullen kunnen niet onbeheerd achtergelaten worden. De directie is niet verantwoordelijk bij diefstal. De directie, dat is Polleke, ik dus. Aan de receptie kan je uitleg bekomen betreffende een kluis.
- Niemand rookt in de tent, kwestie van het brandgevaar. *(tegen iemand naast hem)* Het zal wel opvallen als de tent begint te roken. *(terug op officiële toon)* Vuur maken is dan ook enkel toegelaten in het daarvoor bestemde recipiënt, beter gekend als vuurkorf of een barbecuetoestel.
- Hout hakken in het bos is ten strengste verboden, kwestie van de natuur te beschermen. *(even met gewone stem)* Die onnozelaars zouden hun voet kunnen afkappen en ik kan niet tegen bloed.
- Drugs, wapens, ontplofbaar materiaal en bommen. *(in gewone taal tegen iemand naast hem)* Een bom ontploft eigenlijk ook. Dus gevaarlijke dingen kunnen we hier niet toelaten, kwestie van de algemeen geldende officiële wet. Terroristen zijn dus niet welkom.
- En tot slot het belangrijkste. Wees lief voor elkaar maar niet te luid. Storende geluiden worden vermeden. *(met gewone stem)* Nu ben ik precies de pastoor op de preekstoel. Tot zover deze lezing. *(krakende geluiden)*

(We horen een auto afkomen)

(Selena op met papier in de hand)

SELENA: Kevin, waar blijf je? Je moet die auto niet parkeren. Hij staat goed zoals hij staat.

(Kevin op)

KEVIN: Hij staat wel scheef met zijn achterwielen in het gras. En daarbij, je hoorde het net, je mag hier niet parkeren.

SELENA: Jij hoort misschien goed, maar jij luistert niet. De auto mag het terrein oprijden, enkel om uit te laden. Luister. We hebben de keus tussen de plaatsen nummer 5 – 28 – 102 – 117 *(met de armen zwaaiend, wijzend, van links naar rechts in de verte)*

KEVIN: Selena. We moeten het niet moeilijk maken. Hier, 117 is goed.

SELENA: *(beslist)* Nummer 5, dicht bij de uitgang. Kom, doordraaien en je komt weer aan de uitgang.

KEVIN: Doordraaien, doordraaien. Jij bent aan het doordraaien. Je doet mij heel die toer rondrijden om dan aan de ingang te willen staan.

SELENA: Je moet toch eerst een overzicht hebben.

(Georges komt van rechts met een tas winkelwaar – heeft altijd een vissershoedje op - staat de aanwijzingen gevende vrouw aan te gapen)

Wat is er mis met 5?

KEVIN: Te dicht bij de straat.

SELENA: Oh, daar, dat is een mooi plekje. Daar, helemaal op het einde, aan de vijver.

GEORGES: Verboden.

KEVIN: We mochten overal staan op een vrije plaats omdat het maar een klein tentje is.

GEORGES: Verboden.

SELENA: Wie zegt dat?

GEORGES: Ik.

SELENA: Man, jij klets uit je nek. Met welk recht zeg jij dat?

GEORGES: Met het recht van de *(afgemeten gezegd)* habitué.

KEVIN: Waarom?

GEORGES: Omdat ik hier al langer ben dan jullie.

SELENA: Waarom is het daar verboden?

GEORGES: Te veel water aan die kant. Sinds de overstroming van vorig jaar is dat officieel verboden door de gemeente. Ik ben Georges en ik verblijf hier de meeste tijd van het jaar samen met Henriette, mijn vrouw.

SELENA: Ik ben Selena, de dochter van de burgemeester van

GEORGES: Bommerskonte.

SELENA: *(onverstoorbaar)*Dusthove.

(Kevin lacht maar ziet dat Selena's ijzige blik)

En dat is mijn vriend Kevin.

GEORGES: *(roept)* Tuur, die mensen hier komen kamperen.

(Tuur op van rechts)

TUUR: Dat is niet raar op een camping.

GEORGES: Ze willen aan de vijver staan.

TUUR: *(lacht)* Verboden.

GEORGES: Dat heb ik ook gezegd.

SELENA: Is dat nu zo grappig?

TUUR: In het water is het nat.

SELENA: Aan het water, niet erin. Suffie.

GEORGES: Als het stormt, dan is er overstroming en zit je in het water. Duffie.

HENRIETTE: *(roept met schelle stem)* Georges...

GEORGES: Mijn halve trouwboek heeft mij nodig.

HENRIETTE: *(op van links)* Waar blijf jij? Kijk Tuur, dat is de reden waarom hij nooit roomijs mag meebrengen. Hij blijft te lang plakken.

TUUR: Ja, Henriette, je moet dat verstaan. Er is hier altijd wat te beleven. Opjagen staat hier niet in het reglement.

HENRIETTE: Op tijd terug zijn. Dat staat in mijn reglement. *(tegen Tuur)* Als hij nog deze middag eten wil hebben dan moet hij de boodschappen doen en ze op tijd binnenbrengen.

GEORGES: *(geeft de tas)* Hier zoetje, ik kom direct. We moeten die mensen behoeden voor ongevallen.

HENRIETTE: *(neemt de tas)* Niet te lang meer want het eten zal rap gereed zijn. Dag Tuur. Dag... *(aarzelt)* mensen.

SELENA: Ik ben Selena, de dochter van de burgemeester van.... *(kijkt streng naar Georges)* ... Dusthove en dat is mijn vriend Kevin.

(Georges wil iets zeggen tegen Selena maar haar blik houdt hem tegen)

GEORGES: *(tegen zijn vrouw)* Haar vriend.

HENRIETTE: Vriend? Wil dat dan zeggen dat je niet getrouwd bent?

SELENA: Dat papiertje hebben wij niet nodig.

HENRIETTE: Jullie misschien niet maar hier...

GEORGES: ... is dat ook goed.

HENRIETTE: *(diep zuchtend)* Dusthove. Dat is het hol van Pluto. *(af naar links)*

GEORGES: Waar waren we gebleven?

TUUR: In het water.

SELENA: Kevin, zeg jij ook eens iets.

KEVIN: Iets.

SELENA: Onnozelaar! *(bekijkt de papieren)* Nummer 5 aan de ingang is niet goed. Wat dan?

(Kevin kijkt mee - wijzen verschillende richtingen)

HENRIETTE: *(roept)* Georges...

GEORGES: Ik moet er vandoor anders heb ik geen eten. Hou me op de hoogte. *(af naar links)*

TUUR: *(wenkt richting rechts)* Rosa, kom eens.

(Rosa op van rechts)

ROSA: Ik was juist van plan om te komen vragen of je nog geen honger hebt.

TUUR: Die mensen zoeken een plaatsje om hun tent te zetten.

ROSA: Ik ben Rosa, de vrouw van Tuur.

SELENA: Ik ben Selena, de dochter van de burgemeester van Dusthove

KEVIN: Waarom zeg je dat?

SELENA: *(tegen Kevin)* Dat maakt indruk.

KEVIN: Denk je?

SELENA: We zijn aan het zoeken waar we onze tent kunnen zetten.

TUUR: Dat zeg ik toch...

SELENA: Dat is Kevin. Wat denk je van de 28?

KEVIN: *(kijkt op – ziet Tuur achter Selena staan)* De 28?

(Tuur schudt neen. Kevin schudt ook nee)

SELENA: Waarom niet?

(Kevin kijkt naar Tuur – Tuur trippel, trippel met de vingers – massa mensen – knijpt neus dicht – Kevin doet beweging na)

Muizen? Zitten daar muizen? Stinkende muizen? *(draait zich om naar Tuur)* Zitten er muizen op de camping?

ROSA: Wel nee, je moet niet al geloven wat de mannen zeggen.

TUUR: *(pakt Rosa liefdevol vast)* Mijn duifke kan het weten, zij kent veel mannen.

ROSA: Zot. Ik heb veel broers.

TUUR: Dat zeg ik toch, veel mannen.

ROSA: Nummer 28 is juist naast het sanitair blok. Daar passeert iedereen. Het is er niet rustig.

TUUR: En het stinkt daar.

(Georges komt van links)

GEORGES: Heb ik iets gemist?

TUUR: Jij kunt rap eten.

GEORGES: Ik moest niet veel bijten. Het was stampot.

TUUR: Die mensen willen op de 28 gaan staan.

GEORGES: Te druk en het stinkt daar.

TUUR: Dat heb ik ook gezegd.

KEVIN: Wat is er mis met 117? Hier?

SELENA: Hier? *(bekijkt Tuur argwanend)* Met dat...? *(wijst naar petanquebaan)*

ROSA: Er zijn overal van die speelplekken en *(wijst naar Tuur)* van hem moet je geen schrik hebben. Dat is een leeuw zonder tanden.

GEORGES: Dat is waar. Hij brult maar hij bijt niet.

ROSA: En wat ben jij? Een schoothondje.

GEORGES: Die kunnen goed bijten.

SELENA: Die dierentuin interesseert me niet. *(met strenge stem)* Kevin, uitladen.

KEVIN: Oké, chef.

(Kevin gaat links achter – haalt een voor een het gerief, nog nieuw verpakt – een lange doos met het einde achter de scène zodat die heel lang toont – een pak met de tent – een kleiner pak met het grondzeil – een klein doosje met de handleiding. Selena doet de supervisie – neemt uit het doosje de handleiding. Georges bekijkt alles met de handen in de broekzak – Tuur is iets aan het uitleggen tegen Rosa)

En nu?

SELENA: Uitpakken.

KEVIN: *(begint met het dekzeil)* Is dat de tent?

SELENA: En nu die tent opzetten? *(kijkt in het boekje)*

KEVIN: Heb jij dat al eens gedaan?

SELENA: Nog nooit. Ik dacht dat jij altijd ging kamperen.

KEVIN: Ja, als kind. Tegen dat alles uit de auto gelost was, liep ik al het speelplein op.

GEORGES: Tuur, ze hebben nog nooit een tent rechtgezet.

(Tuur lacht)

ROSA: Dat zal hier 'Mariaatje langwerk' zijn. Ik ga mijn boterhammetje opeten. Jullie zullen wel willen helpen. *(kijkt naar de mannen)*

TUUR: Helpen kijken.

ROSA: *(doet teken dat ze moeten helpen)* Ik heb honger. *(af naar rechts)*

SELENA: Oei, dat staat er niet in het Nederlands op. Kevin, ken jij Chinees, Hongaars, Pools of Engels.

KEVIN: Neem maar Engels. Daarvan kunnen we toch iets maken.

SELENA: Wat is dat? *(wijzend naar het dekzeil)*

KEVIN: Dat kan de tent niet zijn. Iets om op de tent te leggen als het hevig regent.... denk ik.

SELENA: *(leest voor)* Thank you for choosing .. bla, bla, bla.

GEORGES: Dat begint al goed. Ze gaan al choosen.

TUUR: Choosing. Dat is 'kiezen'.

GEORGES: Ken jij Engels?

TUUR: Ik ken iemand die dat goed kan.

(Kevin staat afwachtend te kijken)

SELENA: Pak die tent en doe... *(leest voor)* the pickets into the canvas.

KEVIN: Picketten? Hoe kan je al picketten slaan om de tent vast te zetten als de tent er nog niet staat.

SELENA: Pickets. Dat zijn waarschijnlijk die stokken.

KEVIN: En canvas wat is dat? Moeten we eerst een schilderij maken? Canvas dat is toch een doek om op te schilderen.

SELENA: Dat zal dan doek zijn, in het algemeen. Volgens mij is dat de tent.

GEORGES: Een mens kan maar bijleren.

(Rosa op met doos met boterhammen)

ROSA: Tuur, ik heb uw boterhammen bij. Ik heb zo het gevoel jij hier nog een tijdje bezig zult zijn.

SELENA: *(krijgt het op haar heupen met al die belangstelling)* Pak die tent, dat groot pak. Dat lang pak zullen de stokken zijn. We kunnen daar al mee beginnen. *(kijkt in haar boekje)* Tarpaulin. Wat is dat nu weer?

KEVIN: Misschien is het dat klein pakje.

SELENA: Volgens het boekje moet je daarmee beginnen.

KEVIN: Was dat niet dat zeil om op de tent te leggen.

GEORGES: Hun einde is bij ons het begin.

SELENA: *(uitdagend)* Kunnen jullie het beter?

TUUR: *(eet zijn boterham op)* Ja.

ROSA: Onze mannen kunnen alles beter tot ze iets moeten doen.

TUUR: Duifke, Georges en ik hebben dat al zo dikwijls gezien.

GEORGES: Ja, gezien.

ROSA: Wel, nu kan je het eens doen. Help die mensen.

GEORGES: Dat zeil is om op de grond te leggen.

TUUR: Daarboven moet je dan de tent zetten.

ROSA: Commanderen is niet helpen.

GEORGES: Kom Tuur, pak jij de tent en ik zal de stokken nemen. We schuiven ze erin.

TUUR: Fluitje van een cent.

GEORGES: *(roept)* Henriette mijn zoetje, maakt de koffie maar gereed.

(Licht uit – spot op Rosa)

(Rosa doet veters van haar schoenen vast – staat gebogen met rug naar publiek Polleke komt vanuit het donker op step – passeert Rosa in het licht – verdwijnt achter de schermen – Rosa staat nog half gebogen – Polleke komt op de step terug tot achter de rug van Rosa – belt)

ROSA: Och, Polleke, jij doet me verschieten.

POLLEKE: *(wijst met het hoofd naar de tentbouwers)* De tent staat nog niet?

ROSA: Dat kan nog lang duren. Tuur en Georges zijn aan het helpen.

POLLEKE: *(lacht)* Als ze gedaan hebben met dat helpen, laat het maar weten. Dan kan ik de elektriciteit aansluiten. *(weg met step naar rechts – komt direct terug)* Zeg Rosa, weet jij iets meer over de Verstappens? Deze tijd van het jaar zijn ze normaal toch al gearriveerd?

ROSA: Ze komen dit jaar niet. Ik mail altijd eens om te weten of dat ze weer wat honing meebrengen voor mij. Honing van de imker zelf is altijd beter.

POLLEKE: Waarom?

ROSA: Verse honing kan niet verbeterd worden.

POLLEKE: Ik bedoel, waarom komen ze niet. Was er een probleem vorig jaar?

ROSA: Nee, je mag gerust zijn. Hun dochter trouwt met een Spanjaard en ze gaan op bezoek bij de toekomstige schoonfamilie.

POLLEKE: Waarschuw mij als de tent er staat? *(weg met step naar rechts)*

ROSA: Dat komt in orde. *(pakt de boterhamdoos en verdwijnt rechts)*

(Een moment geheel donker – een vooraf opgezet tentje kan op scène geschoven worden)

(Georges en Tuur staan met handen in de broekzak te kijken naar de opgezette tent)

TUUR: Dat was een fluitje van een cent.

GEORGES: Het kleinste kind kan de was doen. We verdienen een koffie. Zoetje.

SELENA: *(komt met het hoofd uit de tent – met tegenzin)* Bedankt.

TUUR: Geen dank. Het was graag gedaan.

SELENA: *(staat recht met lege jerrycan)* Kevin...

KEVIN: *(komt uit de tent)* Bedankt mannen. Zonder jullie zou het niet gelukt zijn.

SELENA: Zet de auto weg, ik ga water halen.

KEVIN: Waar haal je dat?

(Georges wil Kevin antwoorden maar Selena is hem voor)

SELENA: In het sanitair blok natuurlijk, waar anders? In de vijver?

GEORGES: Het sanitair blok is....

SELENA: Ik weet wel waar dat sanitair blok is. *(weg langs links)*

GEORGES: Ik wou zeggen, te ver.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 bestellen@toneelfonds.be

 03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze